

ת"פ 54495/07/21 - מדינת ישראל נגד חסן אבו קמיר

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 54495-07-21 מדינת ישראל נ' אבו קמיר

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל
נגד

הנאשם

חסן אבו קמיר

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות שעניינן תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); איומים, לפי סעיף 192 לחוק עונשין; והיזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין (שתי עבירות). על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלוננת ניהלו קשר זוגי במשך כשנתיים. בין החודשים מרץ-אפריל 2020, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, איים הנאשם על המתלוננת באופן שהצמיד מוט מאלומיניום מקופל לראשה, וזאת על רקע חשדו כי היא בוגדת בו. כתב האישום מתאר עוד כי במהלך החודשים מרץ-אפריל 2018, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, ביקש הנאשם מהמתלוננת לקבל לידיה את מכשיר הטלפון הנייד שלה. המתלוננת סירבה והנאשם נטל את המכשיר זרק אותו על הרצפה, דרך עליו וגרם לו לשבר. במועד אחר במהלך תקופה זו, לאחר שצפה בתוכן הטלפון הנייד של המתלוננת, תקף אותה הנאשם, משך בשערותיה, סטר לפניה ושבר את מכשיר הטלפון משני צדיו.

כתב האישום ממשיך ומתאר כי במהלך תקופת הקשר הזוגי בין השניים, במועדים שאינם ידועים למאשימה, תקף הנאשם את המתלוננת בסטירות לפניה.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

2. ב"כ המאשימה טען כי מדובר באירועים חמורים והדגיש את הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשם. נטען שיש להביא בחשבון את הרקע, היינו חשדו של הנאשם כי המתלוננת בוגדת בו, ואת העובדה כי מדובר בשלושה מקרים. ביחס למתחם הענישה הפנתה המאשימה לפסיקה ועתרה לקביעת מתחם ענישה אחד הנע בין שמונה חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר. נטען כי הגם שמדובר בנאשם ללא עבר פלילי, שהודה במעשיו, אין להביא בחשבון סיכויי שיקום ויש צורך בענישה מרתיעה. לגופו של עניין עתרה המאשימה לעונש מאסר למשך 9 חודשים, לריצוי בדרך

של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

3. ב"כ הנאשם הדגיש את התיקון שנעשה בכתב האישום וטען כי מתחם הענישה ההולם את העבירות נע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בעבודות שירות. ביחס לעונש הראוי לנאשם נטען כי מדובר בצעיר, ללא עבר פלילי, שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק וכי מאז לא נפתחו תיקים נוספים. הסנגור טען כי האירוע הוא בבחינת מעידה חד פעמית על רקע מערכת יחסים רומנטית של זוג צעיר וכי כיום השניים אינם יחדיו ומנהלים מערכות יחסים חדשות. עוד טען הסנגור כי מדובר בנאשם שלמד בבית הספר הטכני של חיל הים, שרת שירות צבאי מלא וכיום עובד לפרנסתו. בסיכום הדברים ביקש הסנגור למקם את עונשו בחלקו התחתון של מתחם הענישה ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד.

4. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו, ציין כי התנצל בפני המתלוננת וכי הם נותרו ידידים.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

5. כאמור, הצדדים אינם חלוקים על כך שיש לקבוע מתחם ענישה אחד לכל האירועים ואני מקבל טיעון זה. האירועים אומנם התרחשו בהפרשי זמן לא מבוטלים, אך המניע שבבסיסם זהה, יש ביניהם דמיון והם כולם מהווים פרקים שונים במערכת יחסי הצדדים. משכך, סבור אני שמדובר בעבירות המקיימות את מבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)).

6. **הערכים המוגנים שנפגעו** ברוריסומדובר בפגיעה בשלוות הנפש, בביטחון האישי ובאוטונומיה של הפרט. מידת הפגיעה בענייננו אינה קלה וזאת על רקע נסיבות האירוע הכוללות, ריבוי העבירות והמקרים (הגם שקבעתי שיש לקבוע מתחם ענישה אחד), עוצמת האלימות ומהות האיום. כן נגרמה פגיעה בזכות הקניין של המתלוננת, לאור הנזק למכשיר הנייד, ולפרטיותה, בשל הצפייה בתכנים שבמכשיר.

7. **נסיבות ביצוע העבירות:** מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הרקע לאירועים הוא חשדו של הנאשם כי המתלוננת אינה נאמנה לו ונסיבות ביצוע העבירות מלמדות על קנאה ורכושנות. בשל כך, איים הנאשם על המתלוננת באמצעות הצמדת חפץ פוגעני לראשה, בפעם אחרת משך בשערותיה וסטר לפיה ובשני מקרים גרם נזק למכשיר הטלפון הנייד שלה והכל על רקע קנאתו למתלוננת. כמו כן, מתאר כתב האישום אירועים נוספים של אלימות שהתבטאה בסטירות לפניה של המתלוננת (סעיף 5). סעיף זה לאקוני ביותר ואינו מפרט את נסיבות המקרים ואת מספרם. לאור כך אניח לטובת הנאשם את ההנחה הטובה עבורו והיא שמדובר במספר מצומצם של מקרים. עם זאת, התמונה העולה מכתב האישום, כמכלול, היא של התנהלות אלימה וממושכת.

8. **מדיניות הענישה** בעבירות אלימות כלפי בני זוג מחמירה, ובהיעדר נסיבות מיוחדות מוטלים לרוב עונשי מאסר. ראו, מיני רבים:

"כאשר דפוס פעולה כה אלים ובוטה בין בני זוג נחשף, יש למצות את הדין עם בן הזוג האלים ולהורות על מאסרו. זאת, בין היתר, על מנת לאיין את החשש כי ימשיך במעשיו ויפגע בבת זוגו עד כדי חלילה תוצאה טראגית של פגיעה שכזו, וכן לצורך הרתעתו והרתעת הרבים מפני ביצוע מעשים דומים בעתיד" (רע"פ 1536/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (1.3.2020)).

כן ראו:

עבירות אלימות במשפחה הן תופעה נפסדת המהווה נגע רע בחברה, ועל רשויות החוק והמשפט לעשות כל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו. כפי שכבר ציינתי במקרה אחר שבא לפניי בע"פ 5307/17 **חלאג' נ' מדינת ישראל** (12.7.2018): 'בית משפט זה חזר ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות קשים כמעשיו של המערער בפניו, בפרט במקרים בהם האלימות מופנית נגד נשים מצד בן זוגם .. המדובר בתופעה חמורה ורחבת היקף, המחייבת הטלת ענישה מרתיעה, אשר בנוסף יהא בה כדי לשקף את הפגיעה הקשה שחוות נשים ממעשי אלימות המופעלים עליהם מצד בן-זוגם, בסביבה שאמורה להיות סביבתן הבטוחה והמוגנת" (רע"פ 1884/19 **יצחק לולו שמריז נ' מדינת ישראל** (14.3.2019)).

9. אני מודע לכך שלא צוין בכתב האישום שמדובר בבני זוג כהגדרת החוק, ואולם מדובר בשניים שניהלו קשר רומנטי לתקופה משמעותית והרקע למעשים הוא קנאה על אודות חשד לחוסר נאמנות. משכך, לענין מדיניות הענישה, ניתן לידי להפנות לדברים שצוינו בנושא בהקשר של בני זוג שכן הרציונל דומה.

10. עם זאת, הענישה היא לעולם אינדיבידואלית ובעבירות כגון אלו היא נעה על פני משרעת רחבה יחסית, החל מענישה שיקומית (או צופה פני עתיד), ועד עונשי מאסר לריצוי בפועל לתקופות שונות והכל בהתאם לנסיבות העושה והמעשה, סיכויי השיקום ונסיבות נוספות. בענין זה אפנה לפסקי הדין הבאים: עפ"ג 33639-02-21 **סאלח נ' מדינת ישראל** (15.3.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה סתם של מתלוננת עמה היה בקשר רומנטי מספר חודשים ונידון ל-45 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה וצו מבחן. הנאשם במקרה זה בעט בגבה של המתלוננת, ניסה להכניסה בכוח לרכב וחנק אותה. בהמשך משך בשערה ודחף אותה לעבר הרכב; עפ"ג 26397-07-21 **מדינת ישראל נ' עואד** (14.12.2021), בו נידון נאשם לחמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. במקרה זה הגיע הנאשם לבית המתלוננת בניגוד לצו שאסר זאת עליו, וכאשר ביקשה שיעזוב את המקום תקף אותה, אחז בכתפיה, דחף אותה לקיר ובעט ברגלה. כמו כן, מספר ימים קודם לכן איים עליה באומרו "אין לי מה להפסיד"; עפ"ג 13291-09-18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (17.12.2018), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשתי עבירות של תקיפת בת זוג ועבירה של היזק לרכוש במזיד, ונידון למאסר על תנאי וצו מבחן. במקרה זה, בשני אירועים אחז הנאשם בכוח בחולצת המתלוננת ושפך מים על פניה ובאירוע נוסף שבר את מכשיר הטלפון הנייד שלה; עפ"ג 29970-06-18 **מדינת ישראל נ' בונפיל** (25.10.2018), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים, תקיפה סתם, נהיגה פוחזת וללא רישיון ועונשו הוחמר בערעור לחמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. באותו מקרה מדובר היה בשניים שניהלו קשר זוגי במשך כשנה וחצי, ולאחר שנפרדו סירבה המתלוננת לפגוש בנאשם. משכך, הוא הלך אחריה בקניון, אחז בזרועה והניח ידו על צווארה של חברתה שנעמדה ביניהם. בהמשך איים עליה ברצח במסרון (וכן נהג בפזיזות וללא רישיון). במקרים נוספים איים על המתלוננת, סטר לה ואחז את פניה בחוזקה; ע"פ 11387-09-18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (7.2.2019), בו נידון נאשם לחודשיים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות

וצו מבחן. במקרה זה סטר הנאשם לפניה של המתלוננת במספר אירועים, בעט בישבנה, שבר את מכשיר הטלפון הנייד שלה ואיים עליה; עפ"ג 59103-08-21 **מדינת ישראל נ' מחאג'נה** (2.9.2021), בו התקבל ערעור המדינה והוחמר עונשו של נאשם שהורשע באיומים על אחותו ואביו, כשהוא אוחז בידו בסכין, ונגזרו עליו 5 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 2540-07-16 **מדינת ישראל נ' פינגל** (19.7.2017), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשתי עבירות תקיפה סתם ושתי עבירות איומים כלפי מתלוננת עמה ניהל קשר רומנטי במשך שנה. הנאשם איים עליה בשיחות טלפון כי יפגע בה, תפס אותה בפניה ודחף את ראשה ובהמשך דחף אותה וגרם לנפילתה. על הנאשם נגזרו מאסרים מותנים, צו של"צ, התחייבות, קנס ופיצוי; ת"פ 2972-05-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (8.7.2018), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשתי עבירות של תקיפת בת זוג, והיזק לרכוש ונידון ל-4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי. במקרה זה, הנאשם משך בשערה של המתלוננת, חטף מידה את מכשיר הטלפון הנייד שלה, זרק אותו מספר פעמים עד שהתנפץ, ולאחר מכן פגע בה במכת אגרוף. באירוע אחר דחף את המתלוננת.

11. לאור כל זאת, דעתי היא כי מתחם הענישה ההולם עבירות אלו בנסיבותיהן, נע בין עונש מאסר קצר שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

12. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה. לא נטען דבר בעניין סיכויי השיקום של הנאשם, ואכן לא מצאתי הצדקה לחריגה לקולה ממתחם הענישה. בכל מקרה, אציין שלא התבקש תסקיר ולא הובאו בפני נתונים מהם ניתן להסיק קיומם של סיכויי שיקום ממשיים המצדיקים חריגה ממתחם הענישה (להבדיל מהצדקה להקלה עונשית בתוך המתחם).

13. אקדים ואומר כי לדידי אין די בענישה צופה פני עתיד - כעתירת ההגנה - לצורך ביטוי היחס הנכון שבין חומרת העבירות וריביון, לבין העונש ההולם אותן וזאת במיוחד על רקע היעדר כל הליך טיפולי או למצער המלצה חיובית של שירות המבחן בדבר סיכון נמוך להישנות מעשים דומים (ולו כלפי בת זוג שונה). בכל מקרה, ענישה צופה פני עתיד מחייבת חריגה ממתחם הענישה ולכך, כאמור, אין הצדקה. אציין עוד שנסיבות האירועים המלמדות על סבירות ממשית לנזקקות טיפולית ומכאן שעל העונש לבטא אף את חסרונו של הליך טיפולי במקרה זה.

14. עם זאת, מקובל עלי שאין להחמיר עם הנאשם עד כדי כליאתו ואף המאשימה לא עתרה לכך. המסקנה היא כי העונש הראוי הוא מאסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שירות בצירוף ענישה נלווית.

15. לצורך קביעת עונשו של הנאשם, הבאתי בחשבון את גילו הצעיר יחסית (כבן 26 כיום); עברו הפלילי הנקי; והודאתו אשר חסכה זמן שיפוטי ובעיקר את עדות המתלוננת. עוד הבאתי בחשבון את הזמן שחלף מביצוע העבירות (למעלה משנתיים מהעבירה האחרונה), וכי מאז לא נפתחו תיקים נוספים וכן את העובדה שהקשר הזוגי שבין המתלוננת לנאשם נותק. הבאתי עוד בחשבון כי הנאשם עובד לפרנסתו וכי עונש בעבודות שירות יגרור פגיעה כלכלית ומשכך ראוי למתן פגיעה זו ולאזנה מול יתר הנסיבות.

16. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **3 חודשי מאסר בפועל.** הנאשם יישא בעונש זה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה החל מיום 21.12.2022. ביום זה יתייצב הנאשם במשרדי הממונה- יחידת ברקאי- עבודות שירות שלוחה צפון- מתחם כלא מגידו. **מובהר לנאשם כי עליו לבצע את העבודות לשביעות רצון הממונה וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את העבודות מנהלית והוא יאלץ לשאת ביתרת התקופה בבית מאסר.**

ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים כל עבירת אלימות פיזית כלפי אדם. ואולם אם תתבטא האלימות באיום בלבד, יישא מתוך תקופה זו חודשיים בלבד.

ג. אני מחייב את הנאשם בפיצוי המתלוננת, ע"ת 1 בסך 2,000 ₪. הסכום ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.12.2022 ובכל 1 לחודש שלאחריו. את הסכום יש לשלם ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי -** באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר -** בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המאשימה תמציא למזכירות בתוך 30 יום את פרטי המתלוננת ותביא לידיעתה את תוכנו של גזר הדין.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לממונה.

הודעת זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ו' חשוון תשפ"ג, 31 אוקטובר 2022, במעמד הצדדים.